

СТАНИСЛАВ БУКУРОВ

(Јарковац код Великог Бечкерека 19. 7. 1905 – Београд 10. 11. 1985)

Основну школу и гимназију завршио је у Великом Бечкереку – Петровграду (данас Зрењанин). Медицински факултет у Београду уписао је 1924. а дипломирао 1931. године. Од 1926. године до дипломирања био је демонстратор на предмету Анатомија. После одслужења војног рока био је постављен за лектора на Клиници за примењену анатомију. Специјализацију из опште хирургије почео је 1933. а завршио 1937. године на Првој хируршкој клиници, где је постао асистент волонтер а 1940. године асистент дневничар.

У току окупације радио је на Првој хируршкој клиници. У току борби за ослобођење радио је у прихватним амбулантама у Банату а октобра 1944. био је на дужности управника III хируршког одељења Главне војне болнице. Провео је 1945. четири месеца на Војномедицинској академији у Лењинграду. Средином 1946. вратио се на Прву хируршку клинику, где је постао асистент, а 1947. године доцент. Након хабилитационог рада, 1954. године изабран је за ванредног, а 1960. године у звање редовног професора хирургије. Од 1967. до 1969. године био је шеф Катедре хирургије. Важио је за предавача који познаје све области опште и специјалне хирургије. Од оснивања (1946) до 1972. био је хонорарни професор хирургије на Стоматолошком факултету. Био је и један од оснивача и професор хирургије Више медицинске школе.

Од 1947. до одласка у пензију био је члан Комисије за полагање специјалистичког испита из опште хирургије и низа ужих грана хирургије. Био је ментор и члан комисија за стицање звања магистра и доктора медицинских наука.

Био је члан Судскомедицинске комисије Медицинског факултета и комисије за доделу звања примаријус. Више пута слат је у „стручни надзор“ хируршких одељења широм Србије.

СТРУЧНИ И НАУЧНИ РАД

На Клиници је био ангажован у организацији наставе за студенте и специјализанте, унутрашњој организацији клинике, организацији стручног рада, семинара за хирурге и лекаре практичаре, у раду Хируршке секције Српског лекарског друштва и Удружења наставника Медицинског факултета.

Пошто је говорио немачки, француски, мађарски, руски, и румунски језик, сматран је за једног од најбољих познавалаца хируршке, анатомске, онколошке, ендокринолошке и хематолошке литературе.

Све до увођења тзв. супраселективне ваготомије, залагао се да се у циљу редукције ацидитета, ресекције желуца допуњавају селективном ваготомијом, да се код оклузије црева или перфорације због карцинома колона под одређеним условима предузимају и ресекционе операције (а не само деривационе цревне стоме). Цењени су и цитирани његови радови о симпатектомијама, као и радови из области хирургије хематолошких болести. Био је један од првих који је схватио да исход хируршког лечења често не зависи од техничког извођења оперативне процедуре већ од благовремене корекције водноелектролитних поремећаја, хипопротеинемије, анемије и поремећаја функције органских система којим се спречавају компликације.

По пензионисању био је консултант Хируршког одељења у Прибоју које је значајно унапредио.

УЧЕШЋА НА ДОМАЋИМ И МЕЂУНАРОДНИМ КОНГРЕСИМА

Учествовао је на свим домаћим хируршким конгресима, 1934. и 1937. године, када је поднео један од кореферата о перитонитисима, и 1962. и 1971, када је поднео кореферат о компликацијама у абдоминалној хирургији. Учествовао је на конгресима Интернационалног хируршког друштва (1963. и 1967), конгресима Француског хируршког друштва (1964. и 1968), конгресима Румунског хируршког друштва (1964. и 1968), конгресу Балканске медицинске уније у Атини (1966), Балканској медицинској недељи у Београду (1970), и на конгресу француског хируршког друштва (1974).

ИЗБОР И РАД У САНУ

За дописног члана САНУ изабран је 22. априла 1976. године. Преминуо је непосредно пред Изборну скупштину САНУ (1985) на којој је био кандидат за редовног члана.

ЧЛАНСТВО У СТРУЧНИМ И НАУЧНИМ УДРУЖЕЊИМА

Био је члан Српског лекарског друштва, Удружења хирурга Југославије, и један од оснивача Хируршке секције СЛД, *Association Française de Chirurgie*, *Société Internationale de Chirurgie*, *Société des Chirurgiens de Paris*, *Union medicale Balkanique* и Румунског хируршког друштва.

ЧЛАНСТВО У РЕДАКЦИОНИМ ОДБОРИМА ЧАСОПИСА

Српски архив за целокупно лекарство, члан редакционог одбора (1950–1970), као и *Медицинског гласника* (преко 10 година) и *Acta medica Jugoslavica* при оснивању.

ПУБЛИКАЦИЈЕ

Објавио је 127 радова од којих 22 у реномираним иностраним часописима и зборницима међународних конгреса. Са С. Петковићем био је уредник првог свеобухватног удбеника *Хирургије* на нашем језику који је награђен Октобарском наградом (1974). Написао је већи број одредница за *Дијагностичко-терапијски лекарски приручник* и *Медицински лексикон*.

ЦИТИРАНОСТ

Његови радови су цитирани у књигама Wilmoth и Leger *Le sinus carotiden* (Masson, 1937), и Н. Welti *Le cancer du colon* (Masson, 1960), у више чланака из хематологије и у *Клиничкој хематологији* Р. Беровића и С. Стефановића.

Радоје Чоловић